

ДИСКУРСИВНА КОГЕРЕНТНІСТЬ ТА ВЗАЄМОДІЯ НАУКОВОГО ДИСКУРСУ З ІНШИМИ В КОНТЕКСТІ ПОСТПОСТМОДЕРНУ

In this paper, we consider discourse coherence as a multifaceted mental formation that produces overall global interrelatedness among discursive segments attributed to various discourses. We also address some cultural and linguistic underpinnings of interdiscourse convergence. Emphasized here is after-postmodernism as modern cultural paradigm for bringing together many kinds of discourses. Specifically, we elaborate on pervasive interaction of science and media discourses.

Key words: discourse coherence, interdiscourse convergence, after-postmodernism, science discourse, media discourse.

В данной статье дискурсивная когерентность рассматривается как многослойное ментальное образование, которое создает общую глобальную связанность между дискурсивными сегментами разных видов дискурса. Также освещаются культурные и лингвистические предпосылки интердискурсивной конвергенции. Особое внимание уделяется постпостмодерну как современной культурной парадигме в процессе объединения разных дискурсов. В частности, рассматривается всеобъемлющий характер взаимодействия научного дискурса с медиадискурсом.

Ключевые слова: дискурсивная когерентность, интердискурсивная конвергенция, постпостмодерн, научный дискурс, медиадискурс.

У цій статті дискурсивна когерентність розглядається як багатопшарове ментальне утворення, що створює загальну глобальну зв'язність між дискурсивними сегментами різних видів дискурсу. Також висвітлюються деякі культурні та лінгвістичні засади інтердискурсивної конвергенції. Особлива увага приділяється постпостмодерну як сучасній культурній парадигмі у процесі поєднання різних дискурсів. Зокрема розглядається всеохоплюючий характер взаємодії наукового дискурсу з медиадискурсом.

Ключові слова: дискурсивна когерентність, інтердискурсивна конвергентність, постпостмодерн, науковий дискурс, медиадискурс.

У цій статті ми робимо першу спробу окреслити явище дискурсивної когерентності, зрозуміти його природу, та осягнути процеси, котрі лежать в основі взаємодії різних типів дискурсів на сучасному етапі постпостмодерну. Актуальність даної проблематики вбачаємо у спрямованості сучасних дискурсивних розвідок на вивчення різних типів дискурсу [6, с. 52; 18; 21], а також у нагальній потребі дослідження взаємодії різних типів дискурсів. Крім цього, існує низка відкритих питань щодо явища дискурсивної когерентності, а саме, визначення когерентних моделей та структур, з'ясування принципів взаємодії поверхневої когезії та глибинної когерентності дискурсу [24]. Адже сьогодні – як ніколи раніше – зважаючи на величезні обсяги інформації, що потребують обробки (як паперової, так і електронної) є актуальними слова про те, що "*presenting lots of facts and numbers doesn't necessarily make a document meaningful*" [22, с. 20; 31, с. 5] З іншого боку, ми живемо у часи, коли важливішим вряди-годи є "*don't be boring*" стає вряди-годи важливішим за "*don't tell a lie*" [35].

Матеріалом дослідження послуговували наукові та науково-популярні статті у галузі електроніки, а також деякі статті з медичної тематики з авторитетних наукових видань, як-от: *IEEE Spectrum*, *Science*, *Scientific American*, *British Medical Journal*.

З набуттям англійською мовою статусу *lingua franca* у сучасному світі, дослідження стратегій когерентності та когезії у англо-американському дискурсі є релевантним у всіх сферах людської комунікації. У той час як когезія є більш детально вивченою та усталеною категорією тексту та дискурс-аналізу, когерентність є не досить вивченим складним феноменом. У розумінні когерентності спостерігається зсув від статичного дескриптивного підходу до динамічного підходу, котрий трактує когерентність як потенційно змінну кооперативну текстотвірну та контекстно-залежну категорію, орієнтовану на читача [21, с. 2–4]. Важко переоцінити значення когерентності у плані полегшення декодування інформації та у герменевтичному сенсі, пошуку засобів досягнення доконечної мети взаємодії адресата й адресанта – (взаєм)розуміння [7, с. 5], так званого "*shared understanding*", що досягається, за Г. Гадамером, у процесі комунікації.

І донині когерентність є доволі дискусійним питанням. Дискурсивну когерентність розглядають як загальний взаємозв'язок між різними елементами тексту, а також як цілісність та зв'язність значення та контексту. Під когерентністю розуміють концептуальні відносини, котрі адресат використовує для побудови цілісної ментальної репрезентації, яка адаптується до інформації, що повідомляється у дискурсі. Задля цього використовуються класифікуючі конектори [2], засоби метадискурсу [23], а також ключові слова, що забезпечують цілісність сприйняття тексту [22, с. 122–125], і, не в останню чергу, так зване інформаційне мапування. У цьому сенсі, когерентність актуалізує дискурс як процес та стосується макроструктури дискурсу. Повна теорія дискурсивної когерентності потребує гармонійного нашарування декількох пластів, включаючи лексику, структуру речень, значення, дискурсивний контекст, стиль, а також загальний фонд знань [27, с. 216–218]. Як стверджує Т. Гівон, когерентність є багатшаровим складним явищем, певною динамічною ієрархічною ментальною структурою, яка поєднує когнітивні сутності, що містяться у нашій пам'яті [23, с. 171].

Одна із найпоширеніших систем когерентних відношень була сформована у рамках теорії риторичних структур (*Rhetorical Structure Theory*), котра узагальнила 24 когерентних дискурсивних відношення [28]. Когерентні відношення розглядаються у цій теорії з теоретико-аналітичної точки зору, тобто описується репрезентативний клас прикладів зі спільними характерними рисами. Результатом є узагальнена таблиця когерентних відношень когнітивного спрямування, як-от: причинно-наслідкові зв'язки, антитетичні відношення, умова та поступка, протиставлення та порівняння [21].

Порівняльні когерентні відношення створюють зв'язність дискурсу як на рівні мікроструктури, так і на рівні мікроструктури. Рівень макроструктури стосується також поєднання на текстовому рівні світу науки з різними

сферами функціонування людини, тобто відбувається *взаємодія* між так званим наративним, тобто ненауковим знанням, котре втілюється у різних видах дискурсу, з науковим дискурсом, репрезентованим різними субмовами. Званому наративному, знанні. Зазначимо, що наративні знання (які належать до найвної картини світу, котра ґрунтується на звичаях, ідеології, поглядах, упередженнях, що не підпорядковуються доказам та аргументам) формують основу для продукування власне наукового знання, тому їх тісна взаємозалежність є очевидною.

Від рівня макроструктури ми переходимо на рівень мікроструктури, тобто до взаємодії певних лексичних одиниць, що репрезентують та вербалізують реалії з різних сфер життя у науковому тексті, а отже поєднання певних когнітивних сутностей. Так, медичний дискурс активно послуговується флористичними концептами, поняттями з дискурсу кохання для візуалізації певних наукових сутностей. Порівняння при цьому слугує з'єднувальною ланкою, що поєднує декілька дискурсивних просторів:

Kidneys are bean-shaped organs [British Medical Journal, BMJ, September 2012].

The liver resembles a nutmeg [British Medical Journal, BMJ, September 2012].

Radiopaque marker bands come together (kiss) to ensure filter deployment [British Medical Journal, BMJ, September 2012].

Pigtail catheter [British Medical Journal, BMJ, September 2012].

Для термінологічних, а саме номінативних цілей, тобто для творення нових номінацій, що слугують для означення раніше невідомих науці приладів, пристроїв та явищ, слугують вже добре відомі наративні знання. Нові розробки набувають конкретних вербальних форм часто-густо через образи природного світу. Таким чином вони отримують життя не тільки у світі, наприклад, електротехніки, а й стають надбанням світової спільноти у словесній формі. У цьому процесі також з'єднувальною ланкою виступає порівняння, котре дозволяє когнітивно поєднати наукове і наративне знання.

Наведені нижче приклади ілюструють процес взаємодії декількох когнітивних сфер, а зрештою ці сфери є певними дискурсивними площинами, що постійно взаємодіють, наприклад, задля розуміння та осягнення принципу функціонування новоствореного приладу, пристрою, обладнання:

To gather weather data, Japanese company Weathernews is creating a massive network with hundreds of these electronics-studded white Styrofoam globes, known as pollen robots [IEEE Spectrum, June 2012].

The lifelike electronic bird was created as part of a U.S. Defense Department project aimed at stealthily surveying urban environments [IEEE Spectrum, August 2011].

The field of soft robotics is still fairly new and that researchers need to find alternatives to air pumps as a way to control the devices. The ways in which soft robots differ from their hard-bodied forebears—from their pliability to the fact that they move very differently from the traditional machines based on joints and bearings—give robotics researchers entirely new avenues to explore, many inspired by nature. Think of an octopus squeezing through a tight opening or a Venus flytrap snapping shut on an unwitting insect. [IEEE Spectrum, August 2012].

Smartphone Cam: *Pelican Imaging hopes to bring light-field photography to smartphones with a bug-eye-like camera array [above]. Images could then be focused at different depths, as shown in the top left and top right photos, after they are taken [IEEE Spectrum, September 2011].*

Laying sheet upon sheet in this way allowed the researchers to build this crystalline nano-flower, much as an origami artist might use paper to achieve a similar configuration. Cao likens the result to a marigold or carnation, which suggests that when it comes to a germanium sulfide solar cell, the guide to the proper shape for harvesting sunlight may not be a plant's leaves, but rather its flowers [Scientific American, October 2012].

У філософському сенсі, процес дискурсивної конвергенції зумовлений становленням та розвитком сучасної культурної парадигми постмодерну. На думку відомого теоретика постмодерну Ж.-Ф. Ліотара, одним з ключових понять постмодерну є некерване зростання складності, котре визначає ті зміни, що відбуваються у суспільстві. Позаяк оточуючий світ стає все більш мовним та знаковим, то провідна роль у науковій сфері належить сааме лінгвістиці. Можна припустити, що складніть організації дискурсивної тканини наукового дискурсу, котра полягає у включенні різних елементів інших типів дискурсів у площину наукового дискурсу, також корелює зі складністю процесів розвитку та зміни функціонального призначення та статусу, а відтак і становлення питання про подвійну легітимацію наукового знання, критерієм якого у епоху постмодерну слугує не істина, а радше практична користь.

Для наукового знання характерна так звана наукова гра, котра містить певну діахронічну темпоральність, тобто пам'ять та проект. Це означає, що нові наукові знання ґрунтуються на попередніх наукових розробках нарративного знання. Мовна гра у науці стосується саме взаємодії наукового і нарративного знань. Паралельно порівнюючи наукове і нарративне знання, Ж.-Ф. Ліотар доходить висновку, що вони формуються у процесі активної інтеракції [13].

Саме завдяки посиленню процесів інтеракції у цілому спостерігаємо динамічні зміни у культурній парадигмі, а саме, перехід від постмодерну до постпостмодерну, який зазвичай трактують як один з етапів епохи "постмодерності" [12; 13; 15; 19]. Постпостмодернізму властивий максимальний плюралізм задля розширення горизонтів творчого пошуку, а також – що є особливо важливим – перехід від текстообразів до технообразів [8] або симулякрів та "гіперреальності" [3], що втілюється сьогодні у комп'ютерній квазіреальності, тобто в епоху постпостмодернізму відбувається поступовий перехід від суцільної інтертекстуальності [16] до зникнення меж між текстом та реальністю, між реальністю та гіперреальністю, що призводить до появи фраз типу "віртуальна нереальність" (*virtual irreality*).

Безумовно, однією з передумов активної взаємодії наукового дискурсу з медійним дискурсом є поява нових медійних жанрів та поєднання різних семіотичних систем у гіпертексти [21]. Конвергенція медійного та наукового

дискурсів спостерігається здебільшого у формі повідомлення наукової інформації через медійні засоби. Нині кожна наукова публікація має веб-сайт, на якому, окрім наукових статей, регулярно публікуються так звані подкасти (*podcasts*), тобто відеоповідомлення про передові наукові розробки.

Наведені приклади ілюструють, що описання нового винаходу або обладнання супроводжується порівнянням наукових сутностей з певними образами, запозиченими з медійного дискурсу:

The word robot calls to mind images of C-3PO or the Terminator. But robots don't necessarily need to be gleamingly metallic and hard-edged; some might even be downright squishy [IEEE Spectrum, September 2012].

The telenoid R1, created at Osaka University, is a telepresence robot that reproduces the voice and movements of a remote operator. It looks like an overgrown fetus or Casper the Friendly Ghost, depending on whom you ask [IEEE Spectrum, July 2011].

Zeno is a small, cartoonish humanoid designed at Hanson Robotics, in Richardson, Texas. It talks, understands speech, and can learn names and faces. It also has big green eyes that look as if they're ready to shoot lasers [IEEE Spectrum, July 2011].

This full-size, street-legal replica of the Batmobile from the 1989 movie starring Michael Keaton was built singlehandedly by Casey Putsch, an aspiring IndyCar driver. The car, which has a top speed of 290 kilometers per hour, is powered by a military-surplus turbine engine taken from a U.S. Navy drone helicopter [IEEE Spectrum, August 2011].

Kojiro is a mechanical child built at the University of Tokyo. Its body mimics our musculoskeletal system. And unlike real children, it can be controlled using a PlayStation joystick [IEEE Spectrum, July 2011].

And it's a lot like the Star Trek Replicator, a device about the size of a microwave that could build spare parts, toys, uniforms, and tea—actually, said Hod Lipson from Cornell University, recalling his Star Trek viewing days, the device was used to create more cups of tea than anything else [IEEE Spectrum, September 2011].

Розглядаючи конвергенцію з точки зору взаємодії наукового дискурсу з різними типами дискурсів, ми припускаємо, що специфіка англо-американського інтелектуального стилю з притаманною їй толерантністю стосовно адресата, діалогічності, прагненням до популяризації знань, сприяє процесу активної взаємодії наукового дискурсу з іншими дискурсами. Водночас іноді науковість власне науково-популярного дискурсу може ставитися під сумнів [31].

Англо-американська наукова проза особливо сконцентрована на *формі* подачі інформації, тобто на зовнішньому способі представлення інформації читачеві, а питання глибинного змістового рівня тексту іноді залишаються другорядним. Тому певні прояви інтертекстуальності, тобто включення й інтеграції елементів різних типів дискурсу у наукову прозу сприяють полегшенню сприйняття та розуміння наукової інформації, що властиве англо-американському інтелектуальному стилю. Інтертекстуальні відсилання слугують

або вихідним пунктом, або ж включаються у систему аргументів на етапі доведення істинності нового наукового знання [17]. Так, у процесі аргументації науковці спираються на висновки інших учених у системі пояснення альтернативних поглядів, і, передусім, на протиставлення, та порівняння.

Очевидно, дискурсивна конвергенція певним чином корелює з інтертекстуальністю. Проте на відміну від інтертекстуальності, дискурсивна конвергенція охоплює більш складну, багатоваріовану систему взаємозв'язків між різними рівнями текстової зв'язності, а саме, когерентність та когезію. Однак між цими явищами є дещо спільне – "безперервний процес взаємодії текстів і світосприйняття у загальному ланцюжку світової культури" [20, с. 107]. Таке явище "первинної вторинності" не є новим у світовій культурі в цілому. Згадаймо лише музичні твори французького композитора К. Сен-Санса, зокрема його "Карнавал тварин", що рясніє цитатами та самоцитатами, які проте не применшують художньої цінності згаданого твору.

Абсолютно різні сфери повсякденного життя людини використовуються, зокрема, при виборі агентів порівняння у науковому дискурсі, що свідчить на користь того, що динаміка розвитку англо-американського наукового дискурсу спрямована на активну взаємодію з іншими сферами знань. До того ж, у час інформаційних технологій та безперервного інформаційного взаємобміну, будь-який текст являє собою синтез різних галузей знань, і, по суті, є не первинним, а вторинним [12, с. 80].

Сучасний англо-американський науковий дискурс не розвивається ізольовано, натомість він знаходиться в постійній взаємодії з іншими типами дискурсу. Він синтезує та акумулює різні наукові галузі, представляючи різні сфери науки, спрямовані на взаємозбагачення та обмін ідеями (*cross-fertilization*), що відкриває широкі можливості для міждисциплінарних досліджень та безумовно знаходить своє гармонійне відображення й на мовному рівні. Нині важко виділити стовідсотково окрему наукову галузь, котра б не взаємодіяла з іншими науковими сферами. Такі процеси сприяють формуванню спільного термінологічного апарату наукових галузей.

Слід визнати той факт, що зараз не існує окремого медичного дискурсу, тому що він термінологічно тісно взаємодіє з біологією, утворюючи таку наукову галузь як біомедицина. Візьмемо приміром нещодавно розробку вченими оптоволоконної мікроголки (*fiber-optic microneedle*), на створення якої вчених надихнуло жало комара. Так, у біомедицині простежується взаємодія двох галузей, що породжує відповідний тип дискурсу. Поняття однієї галузі збагачують іншу наукову царину:

We know the mosquito can land on the human skin and insert their needle, their microneedle, several millimeters deep into skin. So we knew that the insertion of a very small-diameter needle was feasible based on nature's example. Rylander and his team were able to design a fiber-optic needle the same size and shape as a mosquito's stinger. We're talking about 40 microns here—less than the width of a human hair. And very sharp [IEEE Spectrum, September 2012].

Також доволі показовою є сучасна тенденція до зближення англо-американського наукового дискурсу (а саме, жанру проблемно-оглядових

статей) з публіцистичним стилем з його доступністю формувань, орієнтованою на широкий загал читачів, а також емоційно-експресивне забарвлення викладу наукових положень, вкраплення гумору та присутність особистості автора.

У наведеному нижче прикладі міститься завуальований натяк у формі мовної гри на наявність доволі специфічного гумору у фізиків: *One Physicist's Sense of Snow*:

The site features a history of snow-crystal research, a user's guide for photographing snowflakes (hint: avoid melting them by catching them with a feather, not your finger), and a detailed primer on the physics of why snow crystals form columns, ferns, dendrites, and other geometrically pleasing forms. For instance, snowflakes owe their usually six-sided symmetry to the most stable configuration of ice crystals: hexagonal prisms. If that's not enough snow, you'll also find dozens of other chillin' links, from the National Snow and Ice Data Center to articles on the physics of precipitation. And if snow doesn't turn you on now, you may want to pay a return visit to this site on some humid July afternoon [Science, January 2000].

Зазначимо, що мовна гра (термін запроваджено філософом Л. Вітгенштайном) – це явище надзвичайно багатофункціональне. Мовна гра як тенденція сучасної динамічної мовної свідомості побудована на свідомому відхиленні від усталених норм та спрямована на форму повідомлення інформативності [10, с. 6–8]. Безумовно мовна гра має також атрактивну, смислотвірну та компресивну функції у науковому дискурсі. У структурі наукового знання з його інгерентною складністю мовна гра є двоспрямованим процесом, який слугує полем для мовних експериментів та пошуків науковця, так і для залучення читача до осягнення значень неканонічного вживання мовних одиниць. Додамо, що у цілому, іронія та гумор (явні чи приховані) є важливою ознакою пост- та постпостмодерну. Витоки такого явища знаходимо у численних творах-пародіях, які можна вважати певною культурною універсалією [4; 19; 24].

Ж.-Ф. Ліотар визначає мовну гру як різноманітність спільностей значень, незчисленні та невимірні системи, у яких творяться значення та правила для їх циркуляції. У його трактуванні мовної гри відкривається сутність понять конвергенції й когерентності як поєднання та інтеграції різнорідних сутностей, що слугують для творення спільного значення, однієї когерентної субстанції, та простежується їхня певна кореляція з поняттям мовної гри у епоху постпостмернізму.

Таким чином, ми окреслили деякі шляхи взаємодії наукового дискурсу з іншими типами дискурсу. Результати цієї наукової розвідки показали, що конструювання сучасного англо-американського наукового дискурсу відбувається у активній взаємодії з іншими типами дискурсу. Тож вважаємо, що таке комплексне питання як дискурсивна когерентність у добу постпостмодернізму потребує детальнішого та глибшого аналізу.

Література

1. *Балашова Т.А.* Художественные особенности серьезно-смеховой фантастики (на материале научно-фантастического романа Великобритании) : дис. ... канд. филол. наук : 10.01.03 / Т.А. Балашова. – 2003. – 188 с.
2. *Белова А.Д.* Класифікуючі конектори в англійському тексті / А.Д. Белова // *Іноземна філологія. Український науковий збірник.* – 1999. – Вип. 111. – С. 103–109.
3. *Бодріяр Ж.* Симулякри і симуляції / Жан Бодріяр. – К.: Видавництво Соломії Павличко "Основи", 2004. – 230 с.
4. *Дробышева Е.Э.* Роль иронии в аксиосфере культуры постмодерна : дис. ... канд. филос. наук : 09.00.13 / Е.Э. Дробышева. – Владивосток, 2004. – 207 с.
5. *Елисеева И.Б.* Дискурсивные особенности текста современной англоязычной пародии : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 – германские языки / И.Б. Елисеева. – М., 2011. – 31 с.
6. *Льченко О.М.* Етикет англomовного наукового дискурсу/ О.М. Льченко: Монографія. – К.: ІВЦ "Політехніка", 2002. – 288 с.
7. *Льченко О.М.* Науковий дискурс: шляхи до (взаєм)розуміння / О.М. Льченко, З.Б. Шелковнікова // *Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи.* – 2008. – № 2. – С. 131–139.
8. *Коклен А.* Эстетика перед лицом технообразов / А. Коклен // *Декоративное искусство.* – 2002. – № 1. – С. 67–70.
9. *Кудрина Н.А.* Особенности адаптации иноязычных интертекстуальных элементов в разных типах научного текста / Н.А. Кудрина // *Жанры и типы текста в научном и медийном дискурсе.* – Орел, 2006. – Вып. 3. – С. 79–87.
10. *Куранова Т.П.* Языковая игра в речи теле- и радиоведущих : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 –русский язык / Т.П. Куранова. – Ярославль, 2008. – 24 с.
11. *Курицын В.* Время множить приставки. К понятию постпостмодернизма / В. Курицын // *Октябрь.* – М., 1997. – № 7. – С. 67–89.
12. *Лиотар Ж.-Ф.* Состояние постмодерна / Ж.-Ф. Лиотар [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.gumer.info/bogoslov_Buks/Philos/liot/index.php.
13. *Лушникова Г.И.* Когнитивные и лингвостилистические особенности литературной пародии : автореф. дис. ... докт. филол. наук : 10.01.19 – общее языкознание, социолінгвістика, психолінгвістика / Г.И. Лушникова. – Кемерово, 2010. – 44 с.
14. *Маньковская Н.Б.* От модернизма к постпостмодернизму via постмодернизм // *Коллаж.* – М., 1998. – С. 76–83.
15. *Михайлова Е.В.* Интертекстуальность в научном дискурсе: на материалке статей : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.19 – общее языкознание, социолінгвістика, психолінгвістика / Е.В. Михайлова. – Волгоград: Волгоградский педагогический университет, 1999. – 205 с.
16. *Чернявская В.Е.* Научный текст как социокультурный феномен / В.Е. Чернявская // *Жанры и типы текста в научном и медийном дискурсе.* – Орел, 2006. – Вып. 3. – С. 17–25.
17. *Шалая О.І.* Категорія порівняння у мові науки: функціональні, когнітивно-дискурсивні та лінгвокультурні параметри (на матеріалі англо-американських статей у галузі електроніки) : дис. ... канд. филол. наук : 10.01.04 – германські мови / О.І. Шалая. – К.: Київський національний університет ім. Т. Шевченка, 2011. – 283 с.
18. *Эштетейн М.* Прото-, или конец постмодернизма // *Знания.* – 1996. – № 3. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://magazines.russ.ru:81/znamia/2001/5/epsh.html>.
19. *Яшина Е.А.* К вопросу о межтекстовом взаимодействии в рамках "вторичного текста" / Е.А. Яшина // *Жанры и типы текста в научном и медийном дискурсе.* – Орел, 2006. – Вып. 3. – С. 106–111.
20. *Coherence and Cohesion in Spoken and Written Discourse* / O. Dontcheva-Navratilova, R. Povolna. – Cambridge : Cambridge Scholars Publishing, 2009. – 202 p.
21. *Darian S.* IMPACT: Writing for Business, Technology, and Science / S. Darian, O. Plchenko. – К.: Akadempriodyka, 2012. – 231 p.
22. *Hyland K.* Disciplinary discourses. Social interactions in academic writing / Ken Hyland. – University of Michigan Press, 2004. – 232 p.
23. *Givon T.* Coherence in Text, Coherence in Mind / Talmy Givon // *Pragmatics and Cognition.* – 1993. – P. 171–227.
24. *Gross J.* The Oxford Book of Parodies / John Gross. – Oxford : Oxford University Press, 2012. – 368 p.
25. *Gruber H.* Pragmatic Aspects of Discourse Coherence / Helmut Grubet, Gisela Redeker // *Panel at the 12th International Pragmatics Conference.* – Manchester, 3–8 July 2011.

26. Louwerse M.M. Coherence in Discourse / M.M. Louwerse, A.G. Graesser // Encyclopedia of linguistics. – Chicago : Fitzroy Dearborn, 2005. – P. 216–218.
27. Madison G.B. Coping with Nietzsche's legacy: Rorty, Derrida, Gadamer / Gary Brent Madison // Philosophy Today. – 1999. – P. 3–19.
28. Mann W., Matthiessen C., Thompson S.A. Rhetorical Structure Theory and Text Analysis // Discourse Description. – Amsterdam, 1992. – P. 39–78.
29. Redeker G. Coherence and Structure in Text and Discourse / Gisela Redeker [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.academia.edu/641426/Coherence_and_structure_in_text_and_discourse.
30. Robert E.H. Mapping Hypertext: The Analysis, Organization, and Display of Knowledge for the Next Generation of On-Line Text and Graphics / E.H. Robert. – Lexington Inst, 1990. – 289 p.
31. When Words Collide: Science or Science Fiction? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://blog.oxforddictionaries.com/2011/09/science-or-science-fiction>.

References

1. Balashova T.A. Khudozhestvennye osobennosti srezno-smekhovoy fantastiki (na material nauchno-fantasticheskogo romana Velikobritanii) : dis ... kand. filol. nauk : 10.01.03 / T.A. Balashova. – 2003. – 188 s.
2. Belova A.D. Klyasifikuyuchi konektory v angliyskomu teksti / A.D. Belova // Inozemna filologiya. Ukrainskiy naukovyi zbirnyk. – 1999. – Vyp. 111. – S. 103–109.
3. Baudrillard J. Simulyakri i simulyatsii / Jean Baudrillard. – Kyiv : Vydavnytstvo Solomii Pavlychko "Osnovy", 2004. – 230 s.
4. Drobysheva E.Ye. Rol ironii v aksiosfere kulturi postmoderna : dis. ... kand. filol. nauk: 09.00.13 / E.Ye. Drobysheva. – Vladivostok, 2004. – 207 s.
5. Eliseeva I.B. Diskursivnye osobennosti teksta sovremennoy angloyazichnoy parodii : dis. ... kand. filol. nauk : 10.02.04 – germanskyye yazyki / I.B. Eliseeva. – M., 2011. – 31 s.
6. Ilchenko O.M. Etyket anglomovnoho naukovoho diskursu / O.M. Ilchenko : Monografiya. – K. : IVTs "Politehnika", 2002. – 288 s.
7. Ilchenko O.M. Naukoviy diskurs: shlyakhy do (vzayemo)rozumnyia / O.M. Ilchenko, Z.B. Shelkovichkova // Lingvistika XXI stolittya: novi doslidzhennya I perspektivy. – 2008. – № 2. – S. 131–139.
8. Coquelin A. Estetika pered litsom tekhnobrazov / A. Coquelin // Dekorativnoe iskusstvo. – 2002. – № 1. – S. 67–70.
9. Kudrina N.A. Osobennosti adaptatsii inoyazychnykh intertekstualnykh elementov v raznykh tipakh nauchnogo teksta / N.A. Kudrina // Zhanry i typy teksta v nauchnom i mediinom diskurse. – Orel, 2006. – Vyp. 3. – S. 79–87.
10. Kuranova T.P. Yazykovaya igra v rechi tele- i radioveduschikh : avtoref. dis. ... kand. filol. nauk : 10.02.01 – russkiy yazyk / T.P. Kuranova. – Yaroslavl, 2009. – 24 s.
11. Kuritsyn V. Vremya mnozhyt pristavki. K ponyatiyu postpostmodernizma / V. Kuritsyn // Oktyabr. – M., 1997. – № 7. – S. 67–89.
12. Liotar J.-F. Sostoyanie postmoderna / J.-F. Liotar [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.gumer.info/bogoslov_Buks/Philos/liot/index.php.
13. Lushnikova G.I. Kognitivnye i lingvostilisticheskie osobennosti literaturnoi parodii: avtoref. dis. ... dokt. filol. nauk : 10.01.19 – obzhee yazykoznanie, sotsiolingvistika, psikholingvistika / G.I. Lushnikova. Kemerovo, 2010. – 44 s.
14. Mankovskaya N.B. Ot modernizma k postpostmodernizmu via postmodernism // Kollazh. – M., 1998. – S. 76–83.
15. Mikhailova E.V. Intertekstualnost v nauchnom diskurse: na materiale statei: dis. ... kand. filol. nauk : 10.02.19 – obzhee yazykoznanie, sotsiolingvistika, psikholingvistika / E.V. Mikhailova. – Volgograd: Volgogradskiy pedagogichnyy universitet, 1999. – 205 s.
16. Chernyavskaya V.E. Nauchnyy tekst kak sotsiokulturniy fenomen / V.E. Chernyavskaya // Zhanry i typy teksta v nauchnom i mediynom diskurse. – Orel, 2006. – Vyp. 3. – S. 17–25.
17. Shalya O.I. Kategoriya porivnyannya u movi nauky: funktsionalni, kognitivno-dyskursivni ta lingvokulturni parametry (na materialii anglo-amerykanskyykh statei u galuzi elektroniky) : dis. ... kand. filol. nauk : 10.02.04 – germanskiy movy / O.I. Shalya. – K.: Kyivskiy natsionalnyi universytet im. T. Shevchenka, 2011. – 283 s.
18. Epstein M. Proto-, ili konets postmodernizma // Znamiya. – 1996. – № 3. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://magazines.russ.ru:81/znamia/2001/5/epsh.html>.

19. *Yashyna E.A.* К вопросу о межтекстовом взаимодействии в рамках "вторичного текста" / E.A. Yashyna // Zhanry i tipy teksta v nauchnom i mediynom diskurse. – Oryol, 2006. – Вып. 3. – С. 106–111.
20. Coherence and Cohesion in Spoken and Written Discourse / O. Dontcheva-Navratilova, R. Povolna. – Cambridge : Cambridge Scholars Publishing, 2009. – 202 p.
21. *Darian S.* ИМПАКТ: Writing for Business, Technology, and Science / S. Darian, O. Ilchenko. – К. : Akadempriodyka, 2012. – 231 p.
22. *Hyland K.* Disciplinary discourses. Social interactions in academic writing / Ken Hyland. – University of Michigan Press, 2004. – 232 p.
23. *Givon T.* Coherence in Text, Coherence in Mind / Talmy Givon // Pragmatics and Cognition. – 1993. – P. 171–227.
24. *Gross J.* The Oxford Book of Parodies / John Gross. – Oxford : Oxford University Press, 2012. – 368 p.
25. *Gruber H.* Pragmatic Aspects of Discourse Coherence / Helmut Grubet, Gisela Redeker // Panel at the 12th International Pragmatics Conference. – Manchester, 3–8 July 2011.
26. *Louwse M.M.* Coherence in Discourse / M.M. Louwse, A.G. Graesser // Encyclopedia of linguistics. – Chicago : Fitzroy Dearborn, 2005. – P. 216–218.
27. *Madison G.B.* Coping with Nietzsche's legacy: Rorty, Derrida, Gadamer / Gary Brent Madison // Philosophy Today. – 1999. – P. 3–19.
28. *Mann W., Matthiessen C., Thompson S.A.* Rhetorical Structure Theory and Text Analysis // Discourse Description. – Amsterdam, 1992. – P. 39–78.
29. *Redeker G.* Coherence and Structure in Text and Discourse / Gisela Redeker. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – http://www.academia.edu/641426/Coherence_and_structure_in_text_and_discourse.
30. *Robert E.H.* Mapping Hypertext: The Analysis, Organization, and Display of Knowledge for the Next Generation of On-Line Text and Graphics / E.H. Robert. – Lexington Inst, 1990. – 289 p.
31. When Words Collide: Science or Science Fiction? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://blog.oxforddictionaries.com/2011/09/science-or-science-fiction>.